

— O Doamne allă teă, întă'achestă minătă te
pekrinoskă kă ești fișară lăi Dămnezeă!

Kristală pedikă kă o mănu potirulă, și kă
alta băkata de părne.

Fecioara îmă încrucișă brațele la pentă, și
mă lăssă capulă ne snate, kă okii semi-închiș, kă
găra semi-deskiș:

Ea komunikă din snipită kă fiș-săă chelă dă-
mnezeeskă.

Iisusă păsse eapă ne masă potirulă și băkata
de părne.

— Shă akomă, zisse ellă lăi Petru, deskiș
șwea, și ză lăi Eli să ne addăkă ana și bassinele.

Eli intre kă servitorii kapi addăchea bassine
pline de apă, și stepgrave.

Anostolii ţezevără, îmă desnodară încălțămintă,
și Eli păsse înaintea fie-kăpăia din eă păsă-
sină kă apă încropoile.

Atăpă, Iisusă în țenăki, dap kă atătă mai
mapă kăcă îndepălină sarçina chea mai umilă, încetă
să spale păcioarele discipuliloră lăi.

Toți îmă lăssără să fakă aceasta, ka nimte
servitorii kapi askală de boiuțele domnului loră.

Dap, kăndă ažjapne la Petru:

— Ox! i zisse aceasta, săfperi-boiă vre o
dată ka Domnulă teă să-mă spale păcioarele!

— Tă nă řtiă, întă'achestă minătă, che fakă eă,
zisse Iisusă; dap o vei afla mai târziă.

Dăp'aceea zisse încetă:

— Petre, tă aici meritată să afli de la tatălă